

РЕШЕНИЕ

№ 4203

гр. София, 23.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 08.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **1040** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалбата на А. Г. М. против заповед за прилагане на принудителна административна мярка №22-VI-03-0079/25.01.2022 г. на началника на Първо РУ - СДВР, с която на основание чл. 4, т. 1 във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 21, т. 3 от Закона за опазване на обществения ред при провеждане на спортни мероприятия на оспорвания е наложена принудителна административна мярка „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина“ за срок от една година. Излагат се доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради неправилно прилагане на материалния закон. Оспорват се фактическите обстоятелства, мотивирали прилагането на принудителната административна мярка, като се изтъква, че А. М. не е нарушил обществения ред, а е оказал помощ на охранителните органи да го запазят. Сочи се наличието на противоречие между фактическото и правно основание за издаване на оспорения административен акт, доколкото от обективна страна нарушението е описано като нахлуване на спортния терен, а като нарушена е посочена нормата на чл. 21, т. 3 от ЗООРПСМ. Така посочено нарушение е квалифицирано като съществено, поради ограничаване правото на правото на защита на оспорвания. Претендира се отмяна на оспорената заповед и присъждане на направените по делото разноски, съобразно списък по чл. 80 от ГПК. Ответникът Началника на Първо РУ - СДВР, чрез процесуалния си представител изразява становище за недопустимост на жалбата, поради просрочие, алтернативно за

нейната неоснователност. Подробни съображения излага в депозираните по делото писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Настоящият съдебен състав, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство е заповед за прилагане на принудителна административна мярка №22-VI-03-0079/25.01.2022 г. на началника на Първо РУ - СДВР, с която на основание чл. 4, т. 1 във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 21, т. 3 от ЗООРПСМ на А. Г. М. е наложена принудителна административна мярка „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина“ за срок от една година. От фактическа страна същата е мотивирана с това, че на 31.10.2021 г., около 16.25 часа, непосредствено преди началото на футболната среща между отборите на П. „Ц.“-С. и П. „Локомотив“-П., проведена на Стадион „Българска армия“ в [населено място], с начален час 16.30 ч., е извършил противообществена проява (спортно хулиганство), изразяваща се в нахлуване на спортния терен, като по време на деянието се е намирал на пистата на спортното съоръжение пред сектор А, тичайки от сектор Г с посока на движение сектор Б, където се намират привърженици на П. „Локомотив“-П.. Оспорената заповед е издадена на основание образувана преписка № 513р-1398/2022 г. и издадено наказателно постановление № VI-03/2022 г. Описаното изпълнително деяние е установено въз основа на основа на видеозапис на оптичен носител и протокол за писмено показание на свидетел по ЗООРПСМ. Съставен е АУАН № VI-03/05.01.2022 г. за нарушение на чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ. Резултатите от образуваната преписка са обективирани в докладна записка рег. № 513р-1398/07.01.2022г. на началника на сектор „Масови мероприятия“. Издадено е наказателно постановление № VI-03/25.01.2022 г., с което на А. Г. М. е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лева за извършено нарушение на чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ.

Оспорената заповед е връчена лично на оспорващия на 25.01.2022 г. С оглед възражението на процесуалния представител на ответника от пълномощника на оспорващия по делото са депозиран доказателства (стр. 49 от делото), видно от които жалбата е депозирана по пощата на 27.01.2022 г.

За изясняване на делото от фактическа страна са изслушани свидетелските показания на В. П. Н., Д. В. И. и Т. И. П. - Ш..

В показанията си свидетеля В. П. Н. посочва, че познава А. М. от футболни мачове, тъй като и двамата са привърженици на П. „Ц.“-С.. Присъствала е на футболен мач през месец октомври, проведен в [населено място], на стадион „Българска армия“ между П. „Ц.“-С. и П. „Локомотив“- П.. Малко преди началото на срещата, гостуващата агитка прескочила две огради и се насочила към сектор А, който е бил отреден за привърженици на П. „Ц.“. Охранителите на мача (стюарди) отворили вратичките на ограждащата преграда на сектор Г и част от привържениците на П. „Ц.“ от този сектор тръгнали по пистата към сектор А, за да предотвратят възникналото напрежение между двете агитки. Към момента на възникване на инцидента на стадиона не е имало полиция. Сред привържениците на Ц., отправили се по пистата към сектор А е бил и А.. Феновете на П. „Локомотив“ са упражнили насилие върху стюардите. Полицията се е появила едва когато привържениците на П. „Ц.“ са стигнали до другата агитка, след което привържениците на П. „Локомотив“ са се

прибрали в отредения им сектор. По обратния път, А. е разговарял с полицаите и се е опитвал да прибере екзалтираните фенове на П. „Ц.“ към сектор Г.

В показанията си свидетелят Д. В. И. посочва, че познава А. от футболните мачове, тъй като и двамата са привърженици на П. „Ц.“. Присъствал е и помни мача между Ц. и Локомотив П., проведен в [населено място], на стадион „Българска армия“ на 31.10.2021 г. Преди началото на срещата привърженици на П. „Локомотив“ - П. са преминали през оградите, през буферната зона и нападнали привърженици на П. „Ц.“. Хвърляли са бутилки, седалки и др. предмети. Стюардите е нямало как да се справят с възникналата ситуация. Привърженици на П. „Ц.“ от сектор Г са решили да въдворят ред и са тръгнали през пистата по посоката на сектор Б. А. е тръгнал по пистата почти след като всичко вече е било приключило. На връщане е разговарял с един полицай.

В показанията си свидетелят Т. И. П. - Ш. в показанията си заявява, че в качеството си на служител на сектор „Масови мероприятия“ на СДВР е присъствала на проведената футболна среща на 31.10.2021 г. на стадион „Българска армия“ между отборите на П. „Ц.“ и П. „Локомотив“ - П., като е извършвала видеонаблюдение. Непосредствено преди началото на мача е имало конфликт между двете агитки и нахлуване на терен от страна на фенове на П. „Ц.“ от сектор Г. Насочила е камерата към сектор Г и е видяла А. М., който познава, тъй като хода на всеки един мач на П. „Ц.“, и който е седял в сектор Г да отговаря на словесна атака на противниковата агитка. След известно време феновете на П. „Ц.“ от сектор Г са преодолели вратите, които разделят спортния терен и секторите, и нахлули на терена. Сред тях е и М.. Минали са през пистата на сектор А към тунела на футболистите и са стигнали до няколко момчета пред сектор Б. Имало е спречкване, намесила се е полиция, след което агитките са се прибрали.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна-адресат на оспорения индивидуален административен акт, в рамките на тридневния преклузивен срок по чл. 30а, ал. 3 от ЗООРПСМ.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган по чл. 42 от ЗООРПСМ - началника на Първо РУ-СДВР, с оглед местоизвършването на нарушението. Същата е издадена в писмена форма и формално отговаря на изискванията за форма, установени в чл. 59, ал. 1, т. 4 от АПК, приложим поради липсата на специални изисквания за форма и съдържание на административните актове по ЗООРПСМ. Налице е обаче противоречие между посоченото правно основание и изложените фактически обстоятелства. Прилагането на принудителната административна мярка от фактическа страна е мотивирано с извършване на противообществена проява (спортно хулиганство), изразяваща се в нахлуване на спортния терен. Така формулирано фактическото основание изпълва хипотезата на чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ, съгласно която Противообществена проява (спортно хулиганство) по смисъла на този закон е проява, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие, изразяваща се във нахлуване на спортния терен (т. 4). Като правно основание в оспорената заповед е посочена нормата на чл.21 , т. 3 от ЗООРПСМ, която определя като спортно

хулиганство преодоляването на преградни приспособления, конструкции и съоръжения, намиращи се в спортния обект или спортната зона. Констатираното противоречие между фактическото и правно основание за прилагането на принудителна административна мярка следва да бъде квалифицирано като съществено нарушение, тъй като възпрепятства осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност и нарушава правото на защита на нейния адресат, като го лишава от възможността да организира защитата си.

Изложеното обосновава извод за незаконосъобразност на оспорената заповед, което налага отмяната ѝ.

При този изход и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК основателна се явява претенцията на оспорващия за присъждане на направените разноски, които са в доказан размер 300 лева-адвокатско възнаграждение, платено в брой при подписване на договор за правна защита и съдействие от 26.01.2022 г.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на А. Г. М. заповед за прилагане на принудителна административна мярка №22-VI-03-0079/25.01.2022 г. на началника на Първо РУ - СДВР.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати А. Г. М. разноски по делото в размер на 300 (триста) лв.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: